

דִּרְ קִרְיָאָה לִפְרָשָׁה

הַשְׁמִיחַ בְּחֶלְקוֹ - קֶרַח

"דְּנִי, לָמָּה אַתָּה עָצוּב?" שְׁאַלָה אִמָּא בְּדֹאגָה.
 "הַמּוֹרָה לֹא נָתַן לִי אֶת הַתַּפְּקִיד הָרָאשִׁי בְּהַצָּגָה."
 "דְּנִי אֶחָוִי, הֲרִי אַתָּה כְּכֹר שֶׁר סוּלוֹ לְבִדּוֹךְ עַל הַבָּמָה,
 וְצָרִיךְ לְשִׁתֵּף אֶת כָּל הַחֲבֵרִים בְּהַצְלָחַת הַמִּשְׁמִיחָה.

וְאִמָּא הַמִּשְׁיכָה וְאַמְרָה:

אַתָּה יוֹדֵעַ דְּנִי, זֶה מְזִכִּיר לִי מִשְׁחֹו שְׁלַמְדָּתִי מִהַפְּרָשָׁה:

הֲרִי קֶרַח הָיָה מֵשִׁבֵּט לֵוִי,

וּכְכֹר קָבֵל בְּחֵינּוֹ תַּפְּקִיד חָשׁוּב וַיַּחֲוִידִי.

אַךְ לֹא הִסְתַּפֵּק בָּמָּה שֶׁקָּבֵל וְרָצָה אֶת הַכֹּל,

הַתְּחִיל הוּא לַחֲשֹׁק בְּתַפְּקִיד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.

וּמָּה שֶׁקָּרָה לְבִסּוּף, הוּא הַפָּסִיד אֶת כָּל הַגְּדוּלָּה,

הַקִּנְיָאָה הַחֲלִישָׁה אוֹתוֹ וְהִבִּיאָה לְמַפְלַת וְנִפְיֻלָּה.

לְשִׁמְחַ בְּחֶלְקוֹ הִיא מִדָּה טוֹבָה וְנִפְלְאוֹת,

לֹא לְקַנָּא בְּאַחֵר, לְהִסְתַּכֵּל עַל חֲצִי הַכּוֹס הַמְּלֵאָה.

אִם כָּל אֶחָד יִשְׁמַח בְּחֶלְקוֹ וּבְשְׁלִיחוֹת שֶׁקָּבֵל,

תִּשְׁכַּן בֵּינֵנוּ הָאֱהָבָה וְלַעוֹלָם לֹא נִתְּבַלְבֵּל.

אִזּוּ מִשִּׁיחַ יִגִּיעַ וַיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,

בְּבִקְשָׁה ה' שְׁזֶה יִקְרָה בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ.

אִיךְ קִרְאָתִי?

